

יִשְׂרָאֵל עַל יַמָּא, וַהֲוֹו אֲמַרֵי שִׁירְתָּא, אֲתַגְלִי קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהוּ, וְכָל רְתִיבוּי וְחִילוּי, בְּגִין דִּינִדְעוּן
 לְמַלְפִּיהוֹן, דְּעֵבַד לֹזֶן כָּל אֵינּוֹן נַסִּין וּגְבוּרָאן, וְכָל
 חַד וְחַד יָדַע וְאַסְתַּכֵּל, מַה דְּלֹא יָדְעוּ וְאַסְתַּכְּלוּ
 שְׂאֵר נְבִיאֵי עֲלֵמָא.

דְּאֵי תִימָא דְּלֹא יָדְעִין וְלֹא אֲדַבְּקוּ חֲכַמְתָּא
 עֲלָאָה, מִן שִׁירְתָּא דָּא תַּחְמִי, דִּכְלָהוּ
 בְּחֲכַמְתָּא אֲסְתַּכְּלוּ, וַיִּדְעוּ מַלְיָן וְאַמְרוּ. דְּאֵי לָאו
 חֲכִי, אֵיךְ אֲמָרוּ כְּלָהוּ מַלְיָן אֲחֲדִין, דְּלֹא סָטוּ אֵלִין
 מֵאֵלִין, וְמַה דְּאָמַר דָּא, אָמַר דָּא, וְלֹא אֲקַדִּים מְלָה
 דָּא, לְמַלְהָ דָּא, אֲלֵא כְּלָהוּ בְּשִׁקּוּלָא חֲדָא, וְרוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּפוּמָא דְּכָל חַד וְחַד, וּמַלְיָן אֲתַמְרוּ כְּלָהוּ
 כְּאֵלוּ נִפְקִין מִפוּמָא חַד. אֲלֵא וְדְאֵי כּוּלָהוּ
 בְּחֲכַמְתָּא עֲלָאָה אֲסְתַּכְּלוּ, וַיִּדְעוּ מַלְיָן עֲלָאִין.

לשון הקודש

תראה שכלם הסתכלו בחכמה וידעו
 דברים ואמרו. שאם לא כן, איך אמרו
 כלם מלים אחידות שלא סטו אלה
 מאלה, ומה שאמר זה – אמר זה, ולא
 הקדים מלה זו למלה זו, אלא כלם
 במשקל אחד, ורוח הקדש בפי כל אחד
 ואחד, וכל הדברים נאמרו כאלו יצאו
 מפה אחד? אלא ודאי כלם בחכמה
 העליונה הסתכלו, וידעו דברים

עומדים ישראל על הים ואומרים שירה,
 התנגלה הקדוש ברוך הוא עליהם, וכל
 מרכבותיו וחילותיו, כדי שיכירו את
 מלכם שעשה להם כל אותם נסים
 וגבורות, וכל אחד ואחד ידע והתבונן
 מה שלא ידעו והתבוננו שאר נביאי
 העולם.

שאם האמר שלא ידעו ולא הדביקו
 השיגו חכמה העליונה – מן השירה הזו

וְרוּחָא דְקוּדְשָׁא בְּפוּם כָּל חַד וְחַד.

וְאַפִּילוּ אֵינוֹן דְּבִמְעֵי אִמְהוֹן, הוּוּ אֲמִרֵי שִׁירְתָּא
 כְּלָהוּ בְּחֻדָּא, וְהוּוּ חֲמָאן כְּלָהוּ, מַה דְּלֹא
 חֲמָא יְחֻזְקָאֵל נְבִיאָה. וְעַל כֵּן הוּוּ כְּלָהוּ מִסְתַּכְּלֵי,
 כְּאֵלוּ חֲמָאן עֵינָא בְּעֵינָא. וְכֵד סִימּוּ מַלְיָן, כְּלָהוּ
 מִתְּפִסְמָאן בְּנַפְשֵׁיהוּ, וְתֹאבּוֹן לְמַחְמֵי וְלֹאֲסַתְּכָלָא,
 וְלֹא הוּוּ בְּעָאן לְנַטְלָא מִתַּמָּן, מִסְּגִיאוֹת תִּיאוּבְתָא.

בְּהֵהִיא שַׁעְתָּא, אָמַר מֹשֶׁה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 בְּנִיךְ מִסְּגִיאוֹת תִּיאוּבְתָא לֹאֲסַתְּכָלָא בְּךָ,
 לֹא בְּעָאן לְנַטְלָא מִן יַמָּא. מַה עָבַד קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, אֲסַתִּים יְקַרְיָה לְבַר לְמַדְבְּרָא, וְתַמָּן אֲתַגְּלֵי
 וְלֹא אֲתַגְּלֵי.

אָמַר לֹזֶן מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל, כַּמָּה (ס"א זְמַנִּין לְנַטְלָא מִתַּמָּן, וְלֹא

לשון הקודש

עֲלִיוֹנִים, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּפִי כָּל אֶחָד
 וְאַחֶר.
 וְאַפִּילוּ אוֹתָם שְׂבַמְעֵי אִמָּם הָיוּ כָּלָם
 כְּאֶחָד אוֹמְרִים שִׁירָה, וְהָיוּ כָּלָם רוֹאִים
 מַה שֶּׁלֹּא רָאָה יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיאַ, וְעַל כֵּן
 הָיוּ כָּלָם מִסְתַּכְּלִים כְּאֵלוּ רוֹאִים עֵין
 בְּעֵין. וְכַשְּׁסִימוּ הַדְּבָרִים, כָּלָם מִבְּשָׂמִים
 בְּנַפְשָׁם וְתֹאבִים לְרֹאוֹת וְלֹאֲסַתְּכָלָא, וְלֹא
 הָיוּ רוֹצִים לְנִסֵּעַ מִשָּׁם מֵרַב הַשְׁתַּוִּקְקוֹת.
 בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר מֹשֶׁה
 לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בְּנִיךְ לֹא רוֹצִים
 לְנִסֵּעַ מִן הַיָּם מֵרַב הַשְׁתַּוִּקְקוֹת לְהַסְתַּכְּלָא
 בְּךָ. מַה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?
 הִסְתִּיר אֶת כְּבוֹדוֹ הַחוּצָה לְמַדְבְּרָא, וְשָׁם
 הִתְנַגְּלָה וְלֹא הִתְנַגְּלָה.
 אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל: כַּמָּה (פְּעַמִּים

זְמַנֵּינָא אֲמִינָא לְנִטְלָא מִתַּמָּן וְלֹא בְּעִיתוֹן עַד
 דִּי אַחֲזֵי לֹון זִינָא יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּמִדְבָּרָא, וּמִיַּד הוּוּ תֵּאָבִיב, וְלֹא נִטְלוּ, עַד דְּאַחִיד
 בְּהוּ מֹשֶׁה וְאַחֲמֵי לֹון זִינָא יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּמִדְבָּרָא, כְּדִין מְסֻגִּיאוֹת תִּיאַוּבְתָּא וְרַעוּתָא
 לְאַסְתִּבְלָא, אֲנִטִּיל לֹון מֹשֶׁה, הָדָא הוּא דְכִתִּיב
 וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיַּצְאוּ אֶל מִדְבַּר
 שׁוּר. מָאֵי מִדְבַּר שׁוּר. מִדְבָּרָא, דִּהוּוּ בְּעָאן
 לְאַסְתִּבְלָא בֵּיהּ, זִינָא יִקְרָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא, וְעַל
 דָּא אֶקְרִי מִדְבַּר שׁוּר: אֲסְתִּבְלוּתָא שָׁם.

וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם. (שמות)

טו) וַאֲיֵן מַיִם אֶלָּא תוֹרָה, שְׁנַאמַר (ישעיה נה)

הוּי כָּל צְמָא לָכוּ לַמַּיִם. אָמַר רַבִּי יִיסָא, וְכִי מָאן
 יָהֵב לָהּ אוֹרֵייתָא הַבָּא, וְהָא עַד כְּעַן לֹא אֲתִיְהִיבַת
 לֹון אוֹרֵייתָא.

לִשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיַּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר.
 מַה זֶה מִדְבַּר שׁוּר? מִנְהִיג שְׁהִיוּ רֹצִיעִים
 לְהַסְתַּבֵּל בּוֹ, זִיו כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 הַקְּדוֹשׁ, וְעַל זֶה נִקְרָא מִדְבַּר שׁוּר – שָׁם
 הַסְתַּבְּלוּת.

וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַּר וְלֹא מָצְאוּ
 מַיִם. וַאֲיֵן מַיִם אֶלָּא תוֹרָה, שְׁנַאמַר (ישעיה
 נה) הוּי כָּל צְמָא לָכוּ לַמַּיִם. אָמַר רַבִּי

לְנִסַּע מִשָּׁם, וְלֹא רָצוּ) פְּעַמִּים אָמַרְתִּי לְנִסַּע
 מִשָּׁם וְלֹא רָצִיתֶם? עַד שֶׁהִרְאָה לָהֶם זִיו
 כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדְבָּר,
 וּמִיַּד הָיוּ תֹאבִיבִים. וְלֹא נִסְעוּ, עַד שֶׁאַחֲזוּ
 בְּהֶם מֹשֶׁה וְהִרְאָה לָהֶם זִיו כְּבוֹדוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדְבָּר. אִזּוּ מִרְב
 תְּשׁוּקָה וְרָצוֹן לְהַסְתַּבֵּל הִסִּיעַ אוֹתָם
 מֹשֶׁה. זֶהוּ שְׁכִתוּב וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֵינּוֹן נִפְקוּ לְמַדְבָּרָא
לְאַסְתַּכְּלָא, קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא נָטַל זִינָא
יִקְרָא דִּילִיָּה מִתַּמָּן, וְאֵינּוֹן אָזְלוּ לְאַסְתַּכְּלָא (לְקוּדְשָׁא
 בְרִיךְ הוּא) **בֵּיתָה, וְלֹא אֲשַׁכְּחוּהוּ. וְאוּלִּיפְנָא דְקוּדְשָׁא**
בְרִיךְ הוּא תוֹרָה אֶקְרִי, וְאֵין מִיָּם אֶלָּא תוֹרָה, וְאֵין
תוֹרָה אֶלָּא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד בְּהוֹן אֲזִילִי בְּמַדְבָּרָא,
אֲתַנְּגִיל עֲלֵיהוּ רְשׁוּתָא אַחֲרָא, דְשָׂאֵר
עַמִּין, הַהוּא דְשָׁלִיט בְּמַדְבָּרָא, וְאֶעֱרַעוּ בְּהוֹן תַּמָּן.
חֲמוּ יִשְׂרָאֵל, דְּלֹא הָוָה הַהוּא זִינָא יִקְרָא
דְּמַלְפִּיחוֹן, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב, וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא
יָבִלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּרְתָּה. מָאִי טַעְמָא. כִּי מָרִים
הֵם, לָא אֲתַבְּסֵם נַפְשֵׁיהוּ כְּקַדְמִיתָא. וְלֹא עוֹד
אֶלָּא דָּאֲתִי לְקַטְרָנָא עֲלֵיהוּ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים
 בְּמַדְבָּר, הִתְנַגְּלָה עֲלֵיהֶם רְשׁוּת אַחֲרַת
 שֶׁל שָׂאֵר הָעַמִּים, אוֹתוֹ שֶׁשׁוּלֵט בְּמַדְבָּר,
 וּפְגַשׁ בָּהֶם שָׁם. רְאוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁזֶה לֹא
 הָיָה אוֹתוֹ זֵיו כְּבוֹד מַלְכָּם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
 וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָבִלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם
 מִמֶּרְתָּה. מָה הַטַּעַם? כִּי מָרִים הֵם. לֹא
 הִתְבַּשְּׂמָה נַפְשָׁם כְּבִתְחִלָּה. וְלֹא עוֹד,
 אֶלָּא שֶׁבָּא לְקַטְרָנָא עֲלֵיהֶם.

יִסָּא, וְכִי מִי נִתֵּן לָהֶם כָּאֵן תוֹרָה, וְהָרִי
 עַד עַכְשָׁו לֹא נִתְּנָה לָהֶם תוֹרָה?

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵם יָצְאוּ לְמַדְבָּר
 לְהַסְתַּכְּלָא, וְהַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא נָטַל זֵיו
 כְּבוֹדוֹ מִשָּׁם, וְהֵם הִלְכוּ לְהַסְתַּכְּלָא
 (לְקוּדֵשׁ-בְּרוּךְ-הוּא) בּוֹ וְלֹא מִצְּאוּ אוֹתוֹ. וְלִמְדֵנוּ
 שֶׁהַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא תוֹרָה, וְאֵין
 מִיָּם אֶלָּא תוֹרָה, וְאֵין תוֹרָה אֶלָּא
 הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מַה כְּתִיב, וַיִּצְעַק אֶל יי' וַיֹּזְרֶהוּ יי' עֵינַי, (ד' ט' ע"ב)
 וַאֲיֵן עֵץ אֶלֶּא תוֹרָה, דְּכְתִיב, (משלי ג) עֵץ חַיִּים
 הוּא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ. וַאֲיֵן תוֹרָה, אֶלֶּא קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּא. רַבִּי אַבְּא אָמַר, אֵינן עֵץ אֶלֶּא קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּא, דְּכְתִיב, (דברים ט) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, עֵץ
 הַשָּׂדֶה וְדָאֵי, דָּא עֵץ שָׂדֶה דְתַפּוּחִין קְדִישִׁין. וְכַד
 אֲתַנְּלִי זֵיו יִקְרָא דְמַלְפָּחוֹן עַל־יְהוּ, כְּדִין וַיִּשְׁלַךְ אֶל
 הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם. מָאֵי וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם.
 דְּקַטְיִנְגוֹרָא אֲתַעְבִּיד סַיִנְגוֹרָא.

אָמַר רַבִּי אַבְּא, תָּא חֲזִי בְּקַדְמִיתָא כַּד עָאֵלוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּקַיִמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, לָא
 עָאֵלוּ כְּדָקָא יְאוּת. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּאֲתַנְּזְרוּ וְלָא
 אֲתַפְּרְעוּ, וְלָא אֲתַנְּלִינְיָא רְשִׁימָא קְדִישָׁא. פִּינּוֹן דְּמָטוּ
 הָבָא, מַה כְּתִיב, שָׁם שָׁם לֹא חֶק וּמִשְׁפָּט. תַּמָּן
 עָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל בְּתַרְיִן חוֹלְקִין קְדִישִׁין, בְּהַהוּא גְלוּיָא

לשון הקודש

עליהם, אז וישלך אל המים וימתקו המים. מה זה וימתקו המים? שקטגור נעשה סנגור.

אמר רבי אבא, בא ראה, בתחלה בשנכנסו ישראל לברית של הקדוש ברוך הוא, לא נכנסו בראוי, מה הטעם? כי נמולו ולא נפרעו, ולא התגלה הרשם הקדוש. פינן שהגיעו לכאן מה פתוב?

מה פתוב? ויצעק אל ה' ויזרהו ה' עין, ואין עין אלא תורה, שכתוב (משלי ג) עין חיים היא למחזיקים בה. ואין תורה אלא הקדוש ברוך הוא. רבי אבא אמר, אין עין אלא הקדוש ברוך הוא, שכתוב (דברים ט) כי האדם עין השדה, עין השדה ודאי, זה עין שדה של תפוחים קדושים (מלכות). וכשהתגלה זיו כבוד מלכם

דַּאתְגַּלְיָא רְשִׁימָא דְלִהוֹן, וְאַקְרוּן חֶק וּמִשְׁפָּט. חֶק:
 כְּמַה דַּאתְ אָמַר (משלי כא) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק
 לְנַעֲרֹתֶיהָ. וּמִשְׁפָּט: כְּמַה דַּאתְמַר (תהלים פא) מִשְׁפָּט
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְשָׁם נִסְהוּ, בְּהִחוּא אֶת קַדִּישָׁא. כְּמַה
 דַּאתְ אָמַר, כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. בְּסִפְרָא דְרַב
 יִיבָא סָבָא, אָמַר מְלָה עַל הַהוּא חוּטְרָא קַדִּישָׁא.

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ. (שמות)
 (טו) וַיֹּאמֶר, מָאֵי וַיֹּאמֶר. לָא כְּתִיב מָאֵן
 קָאמַר דָּא. אֶלָּא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר. רַבִּי
 חֲזַקִּיָּה אָמַר, שְׁמַעֲיָנָן (נ"א מִשְׁמַע) אֲמִירָה סְתָם,
 מֵאֲמִירָה סְתָם. דְּכְתִיב, (שמות כד) וְאֵל מוֹשֶׁה אָמַר עֲלֶיהָ
 אֵל יְיָ. אָמַר, לָא כְּתִיב מָאֵן קָאמַר. אוֹף חָכָא
 וַיֹּאמֶר סְתָם, וְלֹא כְּתִיב מָאֵן קָאמַר.

לשון הקודש

על אותו מִטָּה קְרוּשׁ.
 וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ. וַיֹּאמֶר, מַה זֶה וַיֹּאמֶר? לֹא כְּתוּב מִי אָמַר אֶת זֶה. אֶלָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר. רַבִּי חֲזַקִּיָּה אָמַר, שְׁמַעֲנוּ (מִשְׁמַע) אֲמִירָה סְתָם מֵאֲמִירָה סְתָם, שְׁכַתוּב (שמות כד) וְאֵל מוֹשֶׁה אָמַר עֲלֶיהָ אֵל ה'. אָמַר, לֹא כְּתוּב מִי אָמַר. אֵף כָּאֵן וַיֹּאמֶר סְתָם, וְלֹא כְּתוּב מִי אָמַר.

שָׁם שָׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט. שָׁם נִכְנָסוּ יִשְׂרָאֵל לְשַׁנֵּי חֲלָקִים קְרוּשִׁים בְּאוֹתוֹ גְּלוּי שְׁהַתְגַּלְהָה הַרְשָׁם שְׁלָהֶם, וְנִקְרְאוּ חֶק וּמִשְׁפָּט. חֶק – כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (משלי לא) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ. וּמִשְׁפָּט – כְּמוֹ שְׁנֵאמַר מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְשָׁם נִסְהוּ – בְּאוֹתוֹ אוֹת קַדְשָׁ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבִּי יִיבָא סָבָא אָמַר הַדְּבָר

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִשְׁמַע דְּכִתְיִב, וַיִּצְעַק אֵל יי' וַיִּזְרְחוּ יי' עֵינָי, מִהֲבָא מִשְׁמַע וַיֹּאמֶר, וּמִשְׁמַע מָאן אָמַר מִלָּה. לְקוּל יי' אֱלֹהֶיךָ, לְקוּלִי מִיִּבְעֵי לִיָּהּ. אֵלָּא לְהַחֲוֵא קוּל דְּעָאֵלוּ בֵּיתָהּ.

אָמַר רַבִּי אַבְא, פְּתַר דְּאִתְגַּלְיָא בְּהוּ רְשִׁימָא קַדִּישָׁא, עָאֵלוּ בְתֵרִין חוּלְקִין קַדִּישִׁין, כְּמָה דְּאִתְמַר, וּכְיֻן דְּעָאֵלוּ בְּאֵלִין תֵּרִין, עָאֵלוּ בְּאֵלִין תֵּרִין חוּלְקִין אֲחֵרְגִין, דְּכִד יִסְתַּלְקוּן בְּאֵלִין תֵּרִין אֲחֵרְגִין, יִתְחַבְרוּן בְּאֵלִין, וְלֹא מִמְנַעֵי בְּרַבָּאן, וּבְגִין כֶּד, בְּאֵלִין מָטוּ בְּרַבָּאן, (וּבְגִינֵי כֶד בְּאֵלִין מָטוּ) עַד מִלְכָּא קַדִּישָׁא.

וּמֵאִתְרִיָּה דְקָרָא אֲשֶׁתַּמַּע מִלָּה, דְּכִתְיִב, וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע. וַיֹּאמֶר: דָּא מִלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאִי קָאֵמַר, אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוּל יי'.

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

בְּשֵׁנֵי אֵלֶּה, נִכְנְסוּ בְּשֵׁנֵי הַחֲלָקִים הָאַחֲרִים הַלְלוּ, שְׂפָאֲשֶׁר יַעֲלוּ בְּשֵׁנֵי הָאַחֲרִים הַלְלוּ, יִתְחַבְרוּ בְּאֵלֶּה וְלֹא יִמְנְעוּ הַבְּרָכוֹת, וְלִכְּן בְּאֵלֶּה מְגִיעוֹת הַבְּרָכוֹת (וּמְשׁוּם כֶּד בְּאֵלֶּה מְגִיעִים) עַד הַמְּלֻךְ הַקּוּדֻשׁ.

וּמִמְקוֹמוֹ שֶׁל הַכְּתוּב נִשְׁמַע הַדָּבָר, שְׂפָתוֹב וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע. וַיֹּאמֶר

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִשְׁמַע שְׂפָתוֹב וַיִּצְעַק אֵל ה' וַיִּזְרְחוּ ה' עֵינָי, מִכָּאן מִשְׁמַע וַיֹּאמֶר, וּמִשְׁמַע מִי אָמַר דְּכִד זֶה. לְקוּל ה' אֱלֹהֶיךָ? לְקוּלִי הִיָּה צְרִיךְ לְהִיֹּת! אֵלָּא לְאוֹתוֹ קוּל שְׂנַכְנְסוּ בּוּ.

אָמַר רַבִּי אַבְא, אַחַר שְׁהִתְגַּלְּה בְּהֵם רִשְׁם הַקּוּדֻשׁ, נִכְנְסוּ בְּשֵׁנֵי חֲלָקִים קוּדֻשִׁים, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר, וּכְיֻן שְׂנַכְנְסוּ